

ÎNCHEIERE

5 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
Judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului Mihail Țvigun, reprezentat de avocatul Valeriu Diaconov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul sătesc Bahmut și Primăria Bahmut împotriva lui Mihail Țvigun cu privire la rezilierea contractului și încasarea datoriei,

cererea reconvențională depusă de Mihail Țvigun împotriva Consiliului sătesc Bahmut cu privire la declararea nulității contractului de arendă și repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 1 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 18 iunie 2015, Consiliul sătesc Bahmut a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Țvigun cu privire la rezilierea contractului și încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în conformitate cu procesul verbal cu privire la licitație nr.01 din 21 ianuarie 2014, Mihail Țvigun a fost desemnat câștigătorul licitației privind transmiterea în arendă a bazinului acvatic „Molovatic” cu suprafața de 22,8 ha amplasat în extravilanul satului Bahmut, raionul Călărași.

La 3 martie 2014, s-a încheiat contractul de dare în folosință a obiectivului acvatic pe un termen de 10 ani, iar până la data depunerii cererii de chemare în judecată Mihail Țvigun a acumulat pentru arendă o datorie totală în sumă de 37 719,63 de lei.

Pârâtul refuză benevol de a achita datoria acumulată iar încercările de a rezolva litigiul pe cale amiabilă au rămas fără rezultat.

Solicită Consiliul sătesc Bahmut prin cererea inițială și cererea de majorare a pretențiilor, rezilierea contractului din 3 martie 2014 privind darea în folosință a obiectivului acvatic „Molovatic” cu suprafața de 22.8 ha, amplasat în extravilanul satului Bahmut, încheiat între Mihail Țvigun și Consiliul sătesc Bahmut cu încasarea datoriei pentru arenda bazinului acvatic în sumă de 42 042,95 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 20 ianuarie 2016, Mihail Țvigun a depus cerere reconvențională împotriva Consiliului sătesc Bahmut cu privire la declararea nulității contractului de arendă din 3 martie 2014 și încasarea prejudiciilor.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, a fost desemnat câștigătorul licitației organizate de autoritățile locale din satul Bahmut.

La 3 martie 2014 a semnat contractul de arendă la prețul anual de 43 826,62 de lei, impozitul funciar 2 539,20 lei și plata pentru imobil de 80 de lei. Concomitent a achitat suma de 10 956,65 de lei, iar la 2 aprilie 2014 a achitat a doua tranșă a plății de arendă în sumă de 10 500 de lei.

A mai indicat că, la momentul petrecerii licitației și încheierii contractului de arendă, bazinul acvatic era acoperit cu zăpadă, motiv din care a fost în imposibilitate de a aprecia calitatea acestuia, adâncimea și suprafața oglinzii de apă. După topirea zăpezii a depistat că, iazul nu este ceea de ce a avut asigurări.

Din acest motiv, la 5 mai 2014 s-a adresat cu cerere la primăria Bahmut prin care a solicitat crearea unei comisii pentru inspectarea iazului, calitatea apei și suprafața oglinzii. Această cerere a fost ignorată de către angajații primăriei.

La 12 septembrie 2014, a depus cerere privind rezilierea contractului de folosire a bazinului și restituirea sumei de bani achitată, iar prin răspunsul din 22 septembrie 2014 i s-a comunicat despre necesitatea achitării sumei de bani și acordul la reziliere.

Nefiind de acord cu acest răspuns, s-a adresat Inspectoratului Ecologic de Stat Călărași, care prin actul de inspectare a bazinului acvatic din 4 noiembrie 2014 s-a constatat că, oglinda apei este de 6 ha și nu de 22 ha, adâncimea este de 0,50 m iar pescuitul nu este posibil deoarece bazinul nu corespunde cerințelor pentru piscicultură.

Solicită Mihail Țvigun admiterea acțiunii reconvenționale, declararea nulă a contractului de transmitere în folosință a bazinului acvatic „Molovatic” încheiat la 3 martie 2014 între Mihail Țvigun și Primăria satului Bahmut, raionul Călărași, încasarea prejudiciului material și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea protocolară din 13 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a admis cererea Consiliului sătesc Bahmut, reprezentat de avocatul Tamara Casian și s-a admis intervenirea în proces în calitate de coreclamant Primăria satului Bahmut.

Prin hotărârea din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de către Consiliul și Primăria satului Bahmut; s-a admis acțiunea reconvențională depusă de Mihail Țvigun; s-a declarat nul contractul de arendă a bazinului acvatic „Molovatic” din 3 martie 2014 încheiat între Primăria satului Bahmut, Călărași și Mihail Țvigun; s-a încasat de la Primăria satului Bahmut în beneficiul lui Mihail Țvigun prejudiciul material în sumă de 23 239,65 de lei și 1 244 de lei taxa de stat.

Prin decizia din 1 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Consiliul satului Bahmut și Primăria Bahmut, s-a casat hotărârea din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Consiliul și Primăria satului Bahmut; s-a reziliat contractul de dare în folosință a obiectivului acvatic „Molovatic” cu suprafața de 22,8 ha, amplasat în satul Bahmut; s-a încasat de la Mihail Țvigun în beneficiul Primăriei satului Bahmut suma de 37 719,63 de lei; s-a încasat de la Mihail Țvigun în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 131 de lei și s-a respins cererea reconvențională depusă de Mihail Țvigun.

La 23 august 2018, Mihail Țvigun, reprezentat de avocatul Valeriu Diaconov a declarat recurs împotriva deciziei din 1 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că nu a fost citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată în apel. Instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și nu a luat în considerație prevederile Legii cu privire la arenda în agricultură.

Solicită Mihail Țvignun, admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 1 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Țvignun, reprezentat de avocatul Valeriu Diaconov, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 20 iulie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Însă, intimații Consiliul satului Bahmut și Primăria Bahmut nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Mihail Țvignun.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Mihail Țvignun, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 1 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 13 aprilie 2018 (f.d.137). Însă, la materialele cauzei lipsesc careva date privind recepționarea acesteia.

Cererea de recurs a fost depusă prin intermediul oficiului poștal la data de 23 august 2018 (f.d.151).

Astfel, recursul declarat de Mihail Țvignun, reprezentat de avocatul Valeriu Diaconov, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Mihail Țvignun, reprezentat de avocatul Valeriu Diaconov, în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Țvigun, reprezentat de avocatul Valeriu Diaconov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Mihail Țvigun, reprezentat de avocatul Valeriu Diaconov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu